

Univerzita Hradec Králové
Pedagogická fakulta

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
Posudek vedoucího práce

Jméno autora: Kamila Javůrková

Název práce:

Občanská společnost jako přirozená prevence radikalizace mládeže

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Kučírek, Ph.D.

Rok obhajoby: 2015

Rozsah: 44 stran textu

Použitá literatura: 41

Struktura práce: Text je klasicky rozvržen do dvou částí: v teoretický blok je pokusem teoreticky vymezit pojem občanské společnosti s přihlédnutím k situaci v ČR. Stručně je věnována pozornost interpretaci a vymezení „mládeže“ a následně vymezení radikalismu a extremismu u mládeže. Závěr teoretické části je pokusem vymezit občanskou společnost jako přirozenou prevenci radikalismu mládeže. Praktická část předkládá komparaci výzkumných šetření (IKSP) a vlastní výzkumné orientační šetření.

Rozsah práce: Jedná se o standardně zpracovanou práci, která svým obsahem i způsobem zpracování splňuje nároky očekávané od bakalářské práce. Text je přepracován.

Zaměření práce: snaží se o propojení prvků teoretické a empirické práce

Metodologický přístup: kvantitativní analýza statistických dat, kvalitativní analýza dokumentů.

Cíl práce: splněn

Použitá literatura: základní

Citace v textu: odpovídající, ovšem s chybami, například J.Habermas je v textu opakovaně (napočítal jsem jen namátkou 22 x !!) chybně psán jako Habermass.

Jazyková a stylistická úroveň práce: dobrá, ovšem texty nebyl před odevzdáním přehlednutý, viz chyby s citacemi apod.

Formální stránka práce: odpovídá danému typu práce

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

1: Autorka akceptuje, že u mládeže se výzkumy musí přeorientovat na nové hodnoty...“(str.9), jaké jsou staré hodnoty a které jsou „nové“?, kdy nastal zlom? Nejvyšší autoritou, uvádí autorka, je sobě jedinec sám. Radikalismus se tak stává součástí jejich každodennosti...tj. individualismus je radikalismus?

2.Lze vůbec generalizovat a hovořit o „povaze mládeže“ (ve smyslu povaha národa)? Autorka uvádí, že struktura občanské společnosti je tedy ve stručnosti taková, že ji tvoří vše, co není stát: organizované radikální (struktury) skupiny mládeže jsou tedy součástí občanské společnosti. Jak má vystupovat občanská společnost jako prevence radikalizace?

3. Postrádám odkaz na smysl a funkci „veřejného prostoru“ jako místa projevu občanské společnosti, místa prevence radikalismu (i v souvislosti s citovaným J.Habermasem)

4. V textu se uvádí, že „občanská společnost **by ve vědomí občanů měla vytvářet přesvědčení**, že každý z nás – tedy každý z účastníků společenského života, je do určité míry zodpovědný za celou společnost a společenské dění, a že **každý má zodpovědnost** za stav našeho okolí. Občanská společnost **by mohla fungovat**...“ (str.28), což zní dobře, ale nejedná se jen o proklamativní optativy?

Jde ale o uvádění konkrétních kroků k prevenci radikalizace – a jedním z těchto kroků, je, domnívám se, rehabilitace „veřejného prostoru“, dle Habermase, místo „antiinstituce“.

5. Autorka u šetření uvádí, že výchozím předpokladem výzkumu je zjistit, zda existence občanské společnosti a její vliv na volný čas mládeže, působí jako tlumící prvek radikalistických tendencí ve společnosti. Tj. hovoří již o „existenci občanské společnosti“(38), nebo tím míní teprve vytváření „občanské společnosti“ jako prevence radikalizace?

6. V případě projevů rasismu, nesnášenlivosti – jedná se o riziko, nebo o „obecný problém komunikace“ (Luhmann)? Nestává se riziko významným sociálním činitelem?

Výsledné hodnocení:

10.8.2015

PhDr. Jiří Kučírek, Dr.